

ÎNCHEIERE

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Uncu Nicolae împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 15 iunie 2016,

c o n s t a t ă

La 24 aprilie 2015, Uncu Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva CNAS, cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 03 februarie 2015 a atins vârsta de pensionare pentru limita de vârstă și a depus dosarul respectiv la CTAS Orhei, dar i-a fost refuzată stabilirea pensiei pentru limita de vârstă pe motiv că nu a confirmat stagiul necesar pentru fixarea unei astfel de pensii, demonstrând numai stagiul de muncă de 8 ani, 8 luni și 12 zile.

Consideră reclamantul că nu i s-a cotizat perioada de muncă în calitate de șofer în Profilactoriul de Tratament Medical și Muncă de pe lângă Spitalul de Psihiatrie nr. 2 s. Curchi, r. Orhei, unde a lucrat de la 13 septembrie 1978 până la 31 decembrie 1998, pe motivul lipsei înscrierii ordinului de concediere în contractul de muncă.

Susține Uncu Nicolae că, ordinul de eliberare din muncă nu s-a înscris din vina administratorului instituției, deoarece instituția la sfârșitul anului 1998 s-a lichidat, iar carnetul de muncă a fost eliberat mai târziu și nu a avut cine să efectueze înscrierile respective.

Cere Uncu Nicolae constatarea faptului că în perioada 13 septembrie 1978 -31 decembrie 1998 a lucrat în fostul Profilatoriu de Tratament Medical și Muncă de pe lângă Spitalul de Psihiatrie nr. 2 s. Curchi, r. Orhei, în total 20 ani, 3 luni și 17

zile pentru a fi incluși în cotizarea pensiei pentru limită de vârstă conform legislației în vigoare.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 15 iunie 2016, acțiunea a fost admisă, s-a constatat faptul că în perioada 13 septembrie 1978 - 31 decembrie 1998 Uncu Nicolae a lucrat în fostul Profilatoriu de Tratament Medical și Muncă de pe lângă Spitalul de Psihiatrie nr. 2 s. Curchi, r. Orhei, în total 20 ani, 3 luni și 17 zile, s-a inclus stagiul de muncă pentru perioada 13 septembrie 1978 -31 decembrie 1998 de activitate în calitate de șofer, expeditor și paznic a lui Uncu Nicolae în cotizarea pensiei pentru limita de vârstă ce constituie în total 20 ani, 3 luni și 17 zile.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către CNAS și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 15 iunie 2016.

Atât instanța de fond cât și instanța de apel și-au întemeiat soluția făcând referire la faptul că Uncu Nicolae a probat în modul corespunzător faptul că în perioada 13 septembrie 1978 - 31 decembrie 1998, Uncu Nicolae a lucrat în fostul Profilatoriu de Tratament Medical și Muncă de pe lângă Spitalul de Psihiatrie nr. 2 s. Curchi, r. Orhei, în total 20 ani, 3 luni și 17 zile.

La 29 martie 2017, CNAS a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016 și hotărârii Judecătoriei Orhei din 15 iunie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului, CNAS a invocat că instanțele ierarhic inferioare au aplicat în mod eronat normele de drept material, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și au apreciat arbitrar probele prezentate de intimatul-reclamant.

Astfel, indică recurenta că, Uncu Nicolae nu a prezentat documente confirmative care ar constata faptul perioadei de activitate a acestuia, înscrisurile incomplete din carnetul de muncă și depozițiile martorilor nu pot fi considerate temei de constatare a perioadei de activitate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016 redactată integral, potrivit scrisorii de însoțire nr. 582 a fost expediată în adresa CNAS la 23 ianuarie 2017 (f.d. 114) și recepționată de către recurentă la 30 ianuarie 2017 (f.d. 119).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către CNAS la 29 martie 2017 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 18 aprilie 2017, în adresa intimatului Uncu Nicolae a fost expediată copia recursului declarat de către CNAS cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural și nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către CNAS este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către CNAS nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut drept temei de admisibilitate al recursului argumentul recurenteii precum că, înscrierile consemnate în carnetul de muncă în privința activității lui Uncu Nicolae sunt incomplete, nu au fost legiferate conform cerințelor, lipsind ștampila întreprinderii, mai mult ca atât de la ultima înscriere înregistrată în carnetul de muncă din 19 aprilie 1985 lipsesc orice fel de înscrieri privind activitatea lui Uncu Nicolae cât și concedierea acestuia din 31 decembrie 1998, din următoarele.

Potrivit art. 22 din Regulamentul cu privire la modul de calculare și confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiei aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 417 din 03 mai 2000 în vigoare la data adresării în judecată, actul de bază care

confirmă stagiul de cotizare, prevăzut la pct.21 alineatul întâi, este carnetul de muncă. În lipsa carnetului de muncă sau în cazurile în care carnetul de muncă include înscrieri incorecte și imprecise sau în care lipsesc înscrisurile respective despre anumite perioade de activitate, pentru confirmarea stagiului se iau în considerare adeverințele, extrasele din ordine, conturile personale, statele de salarii, legitimații, referințe, contractele și acordurile de muncă în scris avînd note referitoare la realizarea acestora, foile matricole și listele-formular, carnetele de membru al artelurilor cooperatiste de producție și alte documente ce conțin informații referitoare la perioada de muncă.

Materialele pricinii relevă că intimatul, a prezentat următoarele acte confirmative ce conțin informații referitoare la perioada de muncă: carnetul de muncă eliberat pe numele lui Uncu Nicolai și deschis la 08 februarie 1974, carnetul militar seria HO nr. 2749242 pe numele lui Uncu Nicolai, certificatul Spitalului de Psihiatrie și Ftziopneumologie Orhei nr. 01-20/12 eliberat la 28 ianuarie 2016, informația Serviciului raional Arhivă Orhei nr. 45 din 05 februarie 2015, certificatul Primăriei com. Vatici nr. 46 din 10 martie 2016, certificatul nr. 01-18/238 din 07 aprilie 2016 a Instituției medico-sanitară Spitalul de Psihiatrie și Ftziopneumologie Orhei, informația Filialei Orhei a Camerei Înregistrării de Stat din 16 februarie 2016 și depozițiile martorilor G. Țurcan, I. Magalu, V. Sanduța, V. Rotaru care confirmă faptul că intimatul Uncu Nicolai a activat la instituția respectivă în perioada în care martorii au avut calitatea de angajați, confirmând acest statut prin înscrierile corespunzătoare din carnetele de muncă personale.

Neîntemeiată este și afirmația recurente precum că depozițiile martorilor nu pot fi considerate drept probe pentru constatarea perioadei de activitate a intimatului-reclamant, deoarece norma legală nu impune careva restricții în acest sens, în situația în care carnetul de muncă conține înscrisuri imprecise.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificîndu-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către CNAS ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic